

פרשת פקודי

שתשרה שכינה במעשה ידיכם (לט, מג)

שתשרה שכינה במעשה ידיו

מי לא רוצה הצלחה במעשיו? שתשרה שכינה במעשיו? לפעמים הולך לי ולפעמים חורק. למשל, ידעתי ראש שאני עלול להירדם בתפילה מרוב סידורים והתרוצצויות שהיו במשך היום, ובאמת כך קרה... או, ידעתי שכשהילדים לוקחים את הזמן בבוקר ולבסוף מאחרים, אני כועס עליהם יותר מדי, וכך אכן קרה... מה יכול לעזור לי להצליח, להיות מכון יותר ולהתנהג כפי שאני באמת רוצה? מה יעזור לי גם בזמני לחץ לזכור שיש בורא לעולם? או במילים אחרות אפשר לקרוא לזה: שתשרה השכינה בחיים שלי. תשובת ה'תפארת שלמה' (רבי שלמה מרדומקס) היא: תכניס את הקב"ה לחיים שלך, תכוון את מה שאתה עושה בשביל כבוד ה' או בשביל איזה מצוה. לדוגמא שבעבודת הפרנסה תהיה במודעות לכך שחלק מזה ילך להוצאות השבת או ללימוד תורה של בניו. מתוך זה שחלק מהרווחים יהיו עבור מצוה, תשרה ברכה בכל מעשי יריך בכלל (כמו שהיה אצל בני": הם תרמו חלק מהכנסותיהם ורכושם להקמת המשכן, ובזה זכו לכך שהשכינה שורה בכל מעשה ידיהם בכלל).

משה רבינו, אחרי הקמת המשכן, מברך את בני"י "יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם. ויהי נועם ה' אלוקינו עלינו ומעשה ידיו כוננה עלינו". מסביר רבי שלמה מרדומקס שמשה לא התכוון לעשות הוקוס פוקוס ושתשרה שכינה בכל ענייניהם ועסקיהם, בלי הצדקה. שכינה לא באה סתם. משה מברך אותם שיהיו ראויים להשראת השכינה בכל מעשה ידיהם, וזה על ידי הענין הנ"ל, שיכוונו בכל מעשיהם שיהיו לצורך גבוה, שיכוונו בעסקיהם שחלק ילך למטרה קדושה כמו צרכי שבת או צדקה וחסד (ובזה תשרה ברכה בכל השאר, כמו שחיטה אחת שמפרישים לתרומה פוטר את כל התבואה ומביאה ברכה לכל התבואה הנשארת לבעל הבית).

זה כל כך יפה! השכינה והברכה באים לחיים כאשר מבקשים אותם. אם רוצים להצליח, להתמודד נכון ובגדלות עם מצבים שונים, תנשום נשימה עמוקה ותחשוב, איך אני עושה את זה בשביל ה', מה בדבר שאני עושה יכול לשרת איזה מטרה גבוהה. הפלא הוא, שאם רק נותנים לב לחפש, אז בכל דבר ניתן למצוא מטרה נעלה, למצוא את ה'לשם שמים' שבזה. ובזה עושים מקום לשכינה לבוא.